terraw raudotsaga kep ühes ja luggemise ramat teises käes. Teña terretas lapsi ja küssis teed wettelangmisele. Lena näitas käega teeradda; wõeras täñas ning töttas eddespiddi. Waesed lapsed wahtisid kurblikul meelel teña järrel ja näggid et nende koer rõemsast sabba lipputades wõera eel jooksis. Neñad üütsid koera taggasi, koer jäi seisma ning watama, agga töttas siiski jälle eddasi. Wõeras mees jäi sedda nähes seisma ja küssis: mis teie koer tahab ja kes teie ollete? Lena kostis: Teña tahab teile, aus herra, teed juhatada. Meie olleme waesed lapsed, kelle issa teejuhataja olli, agga eile mulda pandi. Wõeras küssis kui paljo juhatamise inda lapsed piddid tahtma kui teñaga teele lähekśid, ja lapsed ollid kõigege rahul. Herra lubbas kaksteistkümme koppikad õbbedat jalla waewaks, mis ülle lapsed wägga rõemustasid. Agga kas teie koer peaks ka teed teadma?" küssis wõeras, mis peale Lena kostis: Sellepärrast wõite teie julge olla; meie koer on targem kui iñimesed; teña on sedda teed jubba tuhatkorda ni hästi päwal kui öösel käinud. Meie kaddund issa rääkis mittokorda, et kui paksu luñe tuisoga tee teña käest kaddund siis tedda iggakord koer jälle teele olli saatnud.

Eñam werst maad eddasi minnes tulli üks üksik majja neil wasto, kus eñamist teejuhid rändajaid wõeraid otasid. Ka sel puhul seisid mõñed ukse ees, nende seltsis Niggulas, kes ennast kohe wõerale juhiks pakkus ja selle tee eest, mis lapsed 12 koppika eest juhataksid seitsekümmend wiis koppikad õbbetäd küssis. Kui ta sedda kuulis mis oddawalt waesed lapsed teele läinud, ütles ta wõerale pilkades: Ma sowin teile paljo önne, selle inna eest mõnda näha sada, ilma et oña kaela murrate. Wõeras — kes pilkamisest luggu ei piddand — lasckis endale süa anda ja wiskas sües mõñed hääd suutäiad koerale ette. Kui ta tähele panni et koer wõidleiwa tükki järrel jättis ja üksi silmi Lena peale watas, ütles teña lastele: teie koer on üllemeelne sesuggust toitu pölgades. Lena ütles arglasel kombel: meie koer ei pölga toitu waid teña ei taha enne süa kui meie. „Ennäe" — ütles wõeras kahetsedes — teid ma unnustasin opis. Tulge, ma lassen teile ka süa anda." Peale sedda kui lapsed köhtu said täitnud söi koer rõemuga oña leiwatükkid ärra; siis läksid neñad üheskoos lahkel meelel teele ja lapsed kiitsid tassailukeste teine teise wasto Luupsuupi tarkust, kes neile hääd teenistust olli saatnud. Ei wõinud ka töeste parremad teejuhti olla kui sesiñane koer. Iggas kohas, kus silm kaugele ullatas, kus üks kuulus keña koht olli ehk kus middagi uut mäggede illu nähtawaks sai, seal jäi koer seisma, kükkitas istuli maha ja watas kord oña seltsimeeste silmi kord jälle nende keña kohtade peale otsego olleks tahtnud üttelda: sedda peate teie enne watama kui eemale lähete. Wõeras, kes sellega wägga rahul olli, kiitis koera tarkust.